

analizę. Tai suteikia galimybę tobulinti konsultavimą, tarpusavyje dalytis gerą patirtimi, o svarbiausia, labiau patenkinti besikreipiančių asmenų lūkesčius. Esant tokiai konsultavimo tvarkai, turime grįžtamąjį ryšį, galime vertinti su klaidingu konsultavimu susijusius aspektus, nuolat tobulinti šį procesą. Respondentai gali pasirinkti jiems priimtinausią ir patogiausią konsultavimo priemonę.

Be to, įgyvendinta nemažai kitų, susijusių su verslo priežiūra, pažangių veiklos praktikų, tai yra sustiprinta metodinė pagalba ūkio priežiūros subjektams, patikrinimai tapo dar aiškesni ir skaidresni įdiegus kontrolinius klausimynus, nustatyta aiškesnė poveikio priemonių ūkio subjektams skyrimo tvarka bei nustatyti, monitoruojami ir skelbiami Akreditavimo tarnybos veiklos ūkio subjektų priežiūros srityje efektyvumo ir rezultatyvumo rodikliai. Tai leido mums tapti dar patrauklesne įstaiga tiek pacientams, tiek medikams.

Atlikta anoniminė aptarnaujamų asmenų apklausa, kurios metu buvo įvertinta, ar, pagal respondentų nuomones, Akreditavimo tarnybos aptarnavimo kokybė atitinka vartotojų poreikius. Atliktos analizės rezultatai atskleidė, kad didžioji

dalis respondentų patenkinti Akreditavimo tarnybos asmenų aptarnavimu, o jiems suteikta informacija buvo profesionali, naudinga ir pakankama sprendžiant iškilusius klausimus. Akreditavimo tarnybos darbuotojų atsakymai buvo operatyviai parengti ir pateikti paklausejams. Be to, lyginant su praėjusiais metais, Akreditavimo tarnybos respondentų aptarnavimo kokybė turi akivaizdžią tendenciją gerėti, tai yra padaugėjo respondentų, asmenų aptarnavimą vertinančių gerai ir manančių, kad juos aptarnavęs darbuotojas bendravo mandagiai, paslaugiai ir profesionaliai.

„Ekonomikos ir inovacijų ministerijos parengtoje naujoje Priežiūros institucijų pažangumo vertinimo švieslentėje pasiekėme ypatingą pažangą ir esame tarp geriausių. Reikiamų pokyčių įgyvendinimas buvo rimtas iššūkis, bet džiaugiamės puikiais rezultatais, kuriuos pastebėjo ir teigiamai įvertino pacientai, medikai bei įstaigos“, – sako Akreditavimo tarnybos direktorė Nora Ribokienė.

*Valstybinės akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai
tarnybos prie Sveikatos apsaugos ministerijos inf.*

LIETUVOS MEDICINOS BIBLIOTEKA PRISTATO

„...kurti ir toliau eiti pasirinktu keliu“

Janina Valančiūtė

Lietuvos medicinos biblioteka

Kovo 4 d. Lietuvos medicinos bibliotekoje atidaryta pirmoji Donatos Andriuškevičienės tapybos paroda. Joje eksponuojami 1998–2020 m. sukurti darbai. Paroda pavadinta „Vieno kambario istorijos“. Pagrindinis tapybos žanras – natūrmortai, kuriuose užfiksuoti autorę supantys daiktai. Toliau iš tos keturių sienų erdvės išeinama į gamtą. Miškas, pieva, ežeras... Jau kitokie potėpiai, kiti atspalviai. Žiūrint į D. Andriuškevičienės darbus sunku patikėti, kad tapyti ji pradėjo tik prieš penkiolika metų savo gyvenamajame kambaryje. Ji sako pomėgio tapybai, piešimui anksčiau neįėjusi.

D. Andriuškevičienė 1998 m. baigė Bibliotekų ir informacijos centrų vadybos magistro studijas Vilniaus universitete. Neturėjusi studijos, tapė iš natūros. Ji pasakoja: „Kartą regėjau sapną – pilną kambarį sodrių, didelio formato darbų, kurių, deja, pasiekti niekaip negalio... Ši paroda – tarsi atsakas sapnui – kviečia kurti ir toliau eiti pasirinktu keliu“.

2016–2017 m. Donata mokėsi Savicko dailės mokykloje (piešimą dėstė grafikė Ugnė Žilytė). Vėliau privačiai studijavo tapybą pas dailininkę Kunigundą Dineikaitę. 2019 m. pradėjo nuotolines tapybos studijas (Kara Bullock Art School; Dennis Perrin Fine Art).

Netikėtai atsiradęs pomėgis tapyti įtraukė lyg verpetas. „Tapybos studijos ir savarankiškas darbas suteikia naujų patirčių, gebėjimą skaityti ir kalbėti vizualine kalba, – teigia parodos autorė. – Tai užsiėmimas, kuris niekada nesibaigia ir nenutrūksta (tarsi kalbos mokymasis, niekada negali pasakyti, kad jau išmokai), tai tarsi dviašmenis kalavijas (nutinka kūrybiniai pakilimai ir nuosmukiai). Tapyba man yra begalinė aistra, stebuklas. Tai tarsi tinklai, kuomet turi nuolat budėti ir laukti žuvies, o kartu tai kelionė į save, susitikimas su savimi.“

Parodos autorė Donata Andriuškevičienė šalia savo paveikslų.

Kas padeda netikėtose situacijose?

Kaip praeina tos dienos namuose? Jau vakare kyla klausimas – kaip nusiprausti? Jei judėjimas apribotas, net įprastas dušas tampa ne visiems pasiekiamas. O dar tenka saugoti, kad nesuslaptų žaizdos tvarščiai ar sugipsuota galūnė. Apvyniojimai ar maišeliai nėra patikimi, vanduo gali prasiskverbti pro tokią barjerą. Laimei, technologijų pažanga siūlo naujų sprendimų ir šitoje srityje. Koją ar ranką nuo sušlapimo puikiai apsaugo užmaunamos daugkartinės apsaugos nuo vandens. Yra ir trumpų (jei sužeista plaštaka, dilbis, čiurna, blauzda), ir ilgų, uždengiančių visą ranką ar koją.

Slauga neapsiriboja tik tam tikrų medicininių manipuliacijų atlikimu. Slaugytojas yra pagalbininkas, kuris padeda susirgusiam, patyrusiam traumą ar operuotam asmeniui sveikti. Lengviau ar sunkiau sergama – slaugytojas visada greta.

Vidaus, lėtinės ligos trunka ilgai, tad pacientas turi išmokti gyventi su liga. Niekada nežinome, kada ir kur pakliūsime į situaciją, kai netikėtai ištinka trauma, būtina atlikti operaciją. Po jos slaugytojas ne tik atlieka gydytojų paskyrimus, bet padeda pasirūpinti ir higiena.

Po apsilankymo stacionare ar priėmimo skyriuje parvykus namo, kyla klausimų, apie kuriuos iš anksto nepagalvojome. Gydytojai išoperuoja, sutvarsto ar sugipsuoja ir, paskyrę gydymą, laukia apsilankymo pakartotiniam patikrinimui po keleto dienų.

Minkšto švelnaus plastiko „rankovė“ ar „kojinė“, užmaunama prieš vandens procedūras virš sužeidimo vietos, sandariai apspaudžia galūnę ir procedūros metu netrukdo, nes neturi jokių judesius ribojančių konstrukcijų. Apsaugas galima dėvėti net maudantis baseine, pvz., reabilitacijos procedūrų metu ar plaukiojant jūroje, ežere. Juk vandenyje galima pradėti stiprinti buvusius nejudrius raumenis, judesiai vandenyje lengvesni ir ne tokie skausmingi, o patikima apsauga vandens procedūras leidžia atlikti kada tik reikia. Apsaugų yra įvairių dydžių, todėl nesunku parinkti tinkančią tiek suaugusiam, tiek vaikui.

Apsaugos nuo vandens gali būti naudojamos ir kitokių susirgimų atvejais, pvz., kai sunkiai gyja žaizdos, opos, turint odos problemų, kai negalima šlapinti galūnės (pvz., įstatyti kateteriai, kurie laikomi keletą dienų).

Apsauga nuo vandens pravers ir pacientui vaikštinėjant lauke per liūtį, darganą, kad nesusipurvintų ir nesusigadintų gipsas...

Jei negalime išvengti netikėtų traumų, tai bent jau galime pasinaudoti apsaugos priemonėmis, kad sveikti būtų patogiau.

